

Ændringsforslag stillet den 3. juni 2025 uden for betænkningen

Ændringsforslag

til 2. behandling af

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love

(Kreditorforfølgning i pensionsordninger for konfiskationskrav og erstatningskrav m.v. som følge af visse strafbare handlinger, der har medført et udbytte)

[af justitsministeren (Peter Hummelgaard)]

Af justitsministeren:

Til § 7

1) I stk. 3 indsættes som 3. pkt.:

»Uanset 1. pkt. finder loven anvendelse på inddrivelse af krav i anledning af en strafbar handling, for hvilken skyldneren før lovens ikrafttræden er idømt fængsel i 4 år eller derover.«

[Ændring af lovens anvendelsesområde i tid]

Bemærkninger

Til nr. 1

Med lovforslagets § 7, stk. 1, foreslås det, at loven træder i kraft den 1. juli 2025. Det fastslås i stk. 2, at loven ikke finder anvendelse på anmodninger om udlæg eller arrest, der indgives før lovens ikrafttræden. For sådanne anmodninger finder de hidtil gældende regler anvendelse. Lovforslagets § 7, stk. 3, 1. pkt., bestemmer, at loven ikke finder anvendelse på inddrivelse af krav i anledning af en strafbar handling, for hvilken skyldneren før lovens ikrafttræden er endelig dømt. For sådanne inddrivelser finder også de hidtil gældende regler anvendelse, jf. 2. pkt.

Med ændringsforslaget foreslås det at indsætte et 3. pkt. i lovforslagets § 7, stk. 3, hvorefter loven uanset 1. pkt. finder anvendelse på inddrivelse af krav i anledning af en strafbar handling, for hvilken skyldneren før lovens ikrafttræden er idømt fængsel i 4 år eller derover.

Ændringen skal ses, på baggrund af at det kan virke urimeligt, hvis personer, der er dømt for alvorlig kriminalitet før lovens ikrafttræden, og som fortsat har gæld i anledning den strafbare handling, som de er dømt for, skal kunne friholde værdier fra kreditorernes rækkevidde.

En generel anvendelse af ordningen på personer, der allerede er dømt på ikrafttrædelsestidspunktet, vil dog potentielt medføre, at et stort antal sager allerede fra ikrafttrædelsestidspunktet vil blive omfattet af ordningen.

Det foreslås derfor, at loven kun skal kunne anvendes på personer, der på ikrafttrædelsestidspunktet allerede er dømt, hvis de er idømt fængsel i 4 år eller derover. Ændringen vil ikke gælde for personer, der er idømt andre retsfølger af frihedsberøvende karakter, eksempelvis anbringelse el. lign.

Brug af ordningen på personer, der allerede er dømt, forudsætter, at fordringen stadig eksisterer og ikke er ophørt som følge af eksempelvis forældelse.

Det skønnes med forsigtighed, at op mod ca. 650 yderligere sager potentielt vil kunne blive omfattet af ordningen som følge af ændringsforslaget.

Skønnet er højt sat, da det forudsætter, at alle disse 650 sager vil føre til kreditorforfølgning i pensionskrav. Dette vil ikke nødvendigvis være tilfældet. Eksempelvis kan det tænkes, at skyldneren udnytter sin påvisningsret, jf. retsplejelovens § 517, stk. 1, og henviser kreditor til at søge fyldestgørelse i andre aktiver. For så vidt angår offentlige kreditorer, forudsættes det herudover, at der ikke vil være en almindelig forventning om, at ordningen anvendes af anklagemyndigheden og restanceinddrivelsesmyndigheden i forhold til de sager, der som følge af ændringsforslaget bliver omfattet af ordningen, jf. nedenfor.

Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige af nærværende ændringsforslag

Nærværende ændringsforslag skønnes ikke at indebære nævneværdige provenumæssige konsekvenser, henset til at der ikke vil være en forventning om, at offentlige kreditorer undersøger alle relevante sager, men kun anvender ordningen i de tilfælde, hvor den offentlige kreditor konkret er eller bliver opmærksom på en sag, der er afgjort før ikraft-

trædelsestidspunktet, som måtte være omfattet af ordningen, jf. nedenfor.

På Skatteministeriets område skønnes ændringsforslaget med stor usikkerhed at medføre begrænsede administrative meromkostninger til sagsbehandling i Skattestyrelsen og Gældsstyrelsen, idet det, jf. nedenfor, lægges til grund, at der som udgangspunkt ikke gennemføres udlæg i pensionsordninger for gæld vedrørende sager, der er afgjort før ikrafttrædelsestidspunktet. Udgifterne kan ikke kvantificeres nærmere, men vurderes at kunne holdes inden for eksisterende rammer.

Justitsministeriet vurderer, at det vil medføre uforholdsmæssig store udgifter, hvis anklagemyndigheden ville skulle undersøge alle omfattede sager med henblik på at finde frem til dem, der kan danne grundlag for kreditorfølgning efter den foreslåede ordning.

Der er på den baggrund ikke tilsigtet en almindelig forventning om, at anklagemyndigheden undersøger alle relevante sager, der er afgjort før ikrafttrædelsestidspunktet, med henblik på at finde ud af, om de er omfattede af den foreslåede ordning. Ordningen vil derimod kunne anvendes, hvis anklagemyndigheden konkret er eller bliver opmærksom på en sag, der er afgjort før ikrafttrædelsestidspunktet, som måtte være omfattet af ordningen. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet ved grove sager om narkotikakriminalitet, berigelseskriminalitet eller skatte- og afgiftskriminalitet, der har medført et stort udbytte.

Der vil tilsvarende ikke være en almindelig forventning om, at restanceinddrivelsesmyndigheden (Gældsstyrelsen) for gæld, der omfattes af ordningen, vil foretage udlæg i pensionsordninger som følge af sager, der er afgjort før ikrafttrædelsestidspunktet. Dette vil forudsætte, at Gældsstyrelsen konkret af fordringshaveren gøres opmærksom på, at gælden under inddrivelse er omfattet af ordningen. Der henvises til pkt. 6.2 (side 20) i de almindelige bemærkninger i lovforslaget som fremsat. For så vidt angår fagedretterne, vurderes det, at ændringsforslaget, hvis en sagsmængde på 650 lægges til grund, ville resultere i 30 nye sager én gang

i tillæg til de 150 sager årligt, der blev skønnet i lovforslaget, jf. pkt. 6.2 (side 20) i de almindelige bemærkninger i lovforslaget som fremsat. Domstolsstyrelsen skønner, at dette alene vil medføre meget begrænsede merudgifter for domstolene, der vil kunne håndteres inden for domstolenes eksisterende økonomiske rammer. Det bemærkes for alle tilfældes skyld, at denne vurdering er behæftet med betydelig usikkerhed. Antallet af sager vil formentlig blive lavere end de 650 sager, da der ikke vil være en almindelig forventning om, at ordningen anvendes af anklagemyndigheden og restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. ovenfor.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet af nærværende ændringsforslag

Hvis det lægges til grund, at den foreslåede ændring vil medføre ca. 650 ekstra sager én gang fra ikrafttrædelsestidspunktet, skønnes det med en vis usikkerhed, at der vil blive tale om en ekstra engangsudgift på ca. 0,36 mio. kr. fordelt på de berørte pensionsvirksomheder. I tillæg til denne engangsudgift, vurderes der til sammenligning at være 1,8 mio. kr. i varige administrative byrder i lovforslaget som fremsat.

De varige administrative byrder skal henføres til internt tidsforbrug hos pensionsvirksomhederne i forbindelse med udstedelse af dokumentation for, at pensionsordningen er blevet udbetalt til en anden end skyldner. Det skønnes, at det løbende årlige antal hændelser vil være ca. 3.300. Der henvises til pkt. 7 (side 21) i de almindelige bemærkninger i lovforslaget som fremsat.

Skønnet er som nævnt ovenfor højt sat, da det bygger på en forudsætning om, at der sker inddrivelse i de omhandlede sager. Dette vil ikke altid være tilfældet, eksempelvis på grund af skyldnerens påvisningsret, men også fordi det, for så vidt angår offentlige kreditorer, forudsættes, at der ikke vil være en almindelig forventning om, at ordningen anvendes af anklagemyndigheden og restanceinddrivelsesmyndigheden i forhold til de sager, der som følge af ændringsforslaget bliver omfattet af ordningen, jf. ovenfor.